

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

16. Dies Junii. Cesset voluntas propria, & infernus not erit. S. Bernardus
serm. 3. de Resurr.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

qualis sit, facilius deprehenditur, quam sermone. Qualis enim quis fuerit in factis, talis comprobatur in verbis. Cæterum, multis nimia linguæ licentia fuit ruina. Quia ut nulla pars corporis ad nocendum promptior, sic nec ulla est ad frœnandum difficilior. Scitè igitur dicit Gellius: (a) *Utinam muti omnes homines essemus, minus improbitas instrumenti haberent.* Cui accinit Fabius: (b) *Mutos nasci, & egere omniversione, satius fuisset, quam providentia munera in mortuam perniciem convertere.* Maneat igitur tibi aliter mente repostum, illud D. Bernardi divino afflatu pronuntiatum oraculum: *Verba bis ad limam, semel ad linguam.* Adeò vera est hæc Poëtæ sententia;

*Pauca loqui, sua verba loqui, vult providus; & quæ
Talia consuescit, semper cum laude senescit.*

16. DIES JUNII.

Cesset voluntas propria, & infernus nobis erit. *S. Bernardus, serm. 3. de Resurr.*

Volunta- I.
tis pro-
pria ma-
la.

Quis non putaret se consecuisse ad ipsum in hac vita felicitatis fastigium, qui certum esset se post hanc vitam evasurum, non modò tartarum, sed purgatorium, Imò quis non censeret se digito tangere cælum, qui posset ex rerum natura tollere orcum; & pro suo arbitrio extinguere flammam illas perennes, æternum ardentes in terræ centro, æstuarii? Quantum ad te atinet, quod optas, facere potes abnegatione tuæ voluntatis.

(a) *Gell. 18.* (b) *Fab. c. 4.*

Junius.

Tessera.

461

luntatis. Mors propriæ voluntatis, est fons omnis voluptatis. Plus contra tibi officit propria voluntas, quàm omnes junctim inferi, & omnes inferorum dæmones. Quia nulla est vis dæmonis, nisi ab illa adjuta, quæ nobis valeat incommodare. Illa nos hostibus nostris primùm prodit, deinde tradit, denique perdit. Nisi illa repugnaret, malum omnium nullum esset, quod nos turbaret. Illa ipsa denique voluntas tam multiplicium malorum, tormentorumque, quotquot reperiri possunt genera, & classes omnes fabricatur: tam in hac vita quàm in altera: Nulla est crux, quam non architectatur, nullus qui animum pungit aculeus, quam illa non infigit: Nulla in conscientia est furia, quam illa non immittit; nulla iracundiæ fax, quam illa non accendit: nullus in corde dolor, quem illa non parit; nullus in spiritu languor, quem illa non gignit: Nullum denique quod homo patitur malum, ejus illa non sit auctor.

II. Si te non moveant propriæ voluntatis, dum illi obsecundas, mala, moveant quæ producit, dum illi renuntias, bona. Nonne plus est relinquere voluntatem suam, quàm domum, vel agrum? quia plus est se relinquere, quàm sua? At qui reliquit domum, vel agrum, centuplum accipiet. Sic qui relinquunt voluntatem suam, ut sequatur divinam, plus accipiet, voluptatis, quam illi obsequendo. Si cui Deus eam impetrivisset fœlicitatem, ut quidquid vellet, haberet faciendi potestatem, adeoque quidquid vellet, posset id exequi, & pro libitu consequi, essetque præterea de hac sua potentia, & fortuna securus: eam tamen existimo, minorem quàm ejus, qui nulla in re vellet connivere suæ voluntati, sed

sed in omnibus Dei cauta abnegaret. Ratio in confessione est. Qui suæ indulget voluntati, cum illa sit humana, nequit frui voluptati alia, quam humana; qui verò Dei te voluntati subjicit, is participabit voluptatem divinam. Ingens homini est gaudium, sequi voluntatem propriam, quæ est fons omnis tristitiæ quale erit, sequi divinam, quæ origo omnis lætitiæ. Idem est Deo voluntas, & voluptas, quia immanens est Deo voluptas id facere, quod dicitur ejus voluntas: quisquis ergò semper sequitur Dei voluntatem, necesse est semper sibi habeat comitem voluptatem: & hanc innoxiam, puram, defæcatam: utpote cujus patria est cœlum, quia ibi nascitur, Pater Deus, quia ab ipso gignitur.

III. In elementis aliud est motus ad locum, aliud quies in loco, in cœlo idem est Lux, & ardor in igne duo sunt, in sole, & stellis idem. Sic voluntas, & lætitiæ duo sunt, in Deo unum. Quantum ergò tibi est desiderium percipiendæ voluntatis, tantum tibi sit studium adimplendæ divinæ voluntatis. Tunc gaudebis in Domino semper, nunquam mœrebis, qui nunquam non tibi cuncta evenient ex voto. Imò non modò nunquam in quocumque rerum evento mœrebis, sed semper etiam gaudendo mœreberis. Quinam magis circumfluunt delitiis, & exuberant omnium gaudiorum copia, quam qui in cœlis ævo sempiterno fruuntur Beati? & quinam tamen minus suæ obsecundant voluntati, aut magis obtemperant divinæ? Tu ergò candidate cælestis gloriæ, qui ambis frui cælo, quidni hîc voluntati tuæ renuntias in terra? Prælude ad illam gloriæ, abnegando tuam voluntatem. Tibi nê erit in terris seges tristitiæ, quod

Junius.

Tessera.

463

est beatis in cælo seges immensæ lætitiæ, sequi voluntatem Dei? Eja jam nunc incipe facere, quod facturus es semper per omnem æternitatem, si felicem illam consequaris. In perpetua illa felicitate nunquam exequeris voluntatem tuam, semper divinam: fac hîc aliquando, quod olim facturus es semper. Fac hodie propter Deum, quod gaudebis te fecisse, quamdiu erit Deus. Tua ergo voluntas ejus voluntati in omnibus fasces submittat. Itaque

Dic, ipse ut valeas, nolo, voloque vale.

17. DIES JUNII.

Multi sunt, quos magis puderet in oratione fecisse barbarismum, contra regulam Prisciani, quàm protulisse mendacium in suo sermone, contra regulam Christi. *S. Richard. de S. Vict. in Ben. jam. min. c. 46.*

Respectus I. **H**ic aculeos exero in pudorem humani spernendi. **H**ic aculeos exero in pudorem planè barbarum, qui non in lingua quidem Tulliana, sed in vita Christiana est maximus barbarissimus; & quia despecto Deo, respicit homines, vocatur ab Ascetis: Respectus humanus, qui Dei est despectus prorsus inhumane; quia cogit abstinere ab eo, quod vel Dei lex imperat, vel ratio suadet, vel officium monet, vel conscientia jubet. Hæc (ut utar verbis Sancti Chrysostomi)